

tids Udløb, selv om Thinget efter det foreliggende Lovforslag vilde gjøre Indskrænkning i Uddannelsesstiden.

Mouvier: Af det, vi idag have hørt, er jeg kun bleven yderligere bestyrket i, at Thinget vil gjøre rettest i ikke at fremme denne Sag videre. Det forekommer mig at være aldeles klart, at, om det end ikke med Sikkerhed kunde paastaas, at Forslaget bestemt tenderer til en Folke-Væbning, saa gaar det dog ud paa, og søger at bane Vej for visse nye Principer, og under denne Forudsætning erklærede jo den ærede Forslagsstiller sig selv beredvillig til at tage sit Forslag tilbage. Dette, at Forslaget virkelig kan siges at indeholde nye Principer, fremgik tydeligt af den Maade, hvorpaa han under den indledende Behandling selv udtalte sig om Forslaget, og ikke mindre af hans Foredrag idag, og det bortfalder ingenlunde, fordi man, saaledes som Forslagsstilleren udhævede, kunde sige, at det i Formen nærmest gaar ud paa at give Krigsbestyrelsen en større Frihed, Noget, som iøvrigt heller ikke gjelder om alle Forslagets Bestemmelser. Dernæst forekommer det mig ogsaa klart, at vi i dette Forslag virkelig have med Hærorganisationen at gjøre; og naar det til Anbefaling for Sagens Fremme er blevet antydet, at det kun var en Overgangstilstand, som Forslaget vilde indføre, saa er det for mig aldeles overbevisende, hvad den høitærede Krigsminister udtalte, at det nu ikke er Tiden at vedtage Bestemmelser, der skulde danne Overgangen til Armeens nye Organisation, naar det endnu ikke er givet, hvorledes denne nye Organisation vil blive. Om selve Forslagets Principer og de detaillerede Bestemmelser, dette indeholder, skal jeg ikke udtale nogen Dom; jeg maa erkjende, at jeg ikke dertil besidder den fornødne specielle Sagskundskab, skjøndt jeg dog ikke kan tilbageholde den Bemærkning, at man, endog uden at behøve en saadan Sagskundskab maa kunne indsee, at en Deel af, hvad der er foreslaaet, efter sin Natur slet ikke lader sig gennemføre uden stor Vilkaarlighed, og ialtsald umuligt kunde andet end fremkalde idelige Klager over vilkaarlig Behandling, og derved give rig Anledning

til Misnoie og Utilfredshed. Men, som sagt, jeg erkjender, at jeg ikke tør tiltage mig at sælde nogen sikker Dom over Lovforslaget i dets Heelhed. Ingen kan ville nægte den ærede Forslagsstiller Indsigt i disse Forhold; men han fordrer jo ikke, at vi skulle betragte hans Ord som et Evangelium, han vil jo ikke, at vi blindtæn paa hans Autoritet skulle votere Love; han kan i denne Sag saa meget mindre ville dette, som han jo maa vide, at vi her befindes os paa et Gebeet, hvor Meningerne netop mellem de Sagkyndige ere meget deelte. Det kan ikke være ham ubekjendt, at ret Mange af Sagen ansee disse Bestemmelser for uhenftigtsmæssige, og jeg kan forsikre ham, at der er flere særdeles indstiftede Mænd, hvem han umulig kunde ville frakjende Sagskundskab, der ere dette Forslags bestemte Modstandere. Men den ærede Forslagsstiller kan heller ikke, oversee, at Thingets Medlemmer med Undtagelse af nogle ganske Enkelt, til hvilke han selv henhører, ikke ere sagkyndige. Jeg maa derfor tillade mig at spørge den ærede Forslagsstiller, om han ikke, netop fordi han kjender den Vægt, hans Ord have i dette Slags Sager, og, jeg kan sige til, den store Indflydelse, han overhovedet har paa et betydeligt Antal af Thingets Medlemmer, maatte være noget varsom med at føre Thinget ind paa denne Vej? Muligt, at han her i Thinget kunde faae Majoritet for sine Ansæelser; men kan han ville dette, uden at Sagen forud er tilstrækkeligt bearbejdet? Dersom det var paatrængende nødvendigt, at saadanne Bestemmelser fik Livskraft, og der ikke var nogen sikker Udsigt til, at Hærorganisationens Reform fra Regeringens Side vilde med Kraft blive fremmet, da stillede Sagen sig anderledes; men disse Betingelser ere ikke tilstede. Det er jo bekjendt, at der er nedsat en Commission til at tage de herhen hørende Forhold under Overveielse, at der under 4de August d. A. er nedsat en Commission med det Hverv, overhovedet at gjøre Forslag til saadanne Forandringer i Armees-Organisationen, som skjøndes at være til Landets og Armeens Læve, en Commission, hvoraf den ærede Forslagsstiller ikke er Medlem.